

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΣΤΑ ΜΑΘΗΤΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

'Αδέρφια

καὶ τίς λύπεις τους! Γιὰ νὰ χαίρεται κανεὶς τὴ ζωὴ
δὲ θὰ πεῖ πώς πρέπει νάναι νέος, νὰ πίνει, νὰ
γλεντάει, νὰ ἐρωτέοται καὶ νὰ τὸν ἐρωτέεσυνται.
Όχι. Οἱ χαρὲς τοῦ βίου εἶναι διάφορες καὶ τὶς γέ-
βουνται: ἔχι μόνοι οἱ νέοι, ἀλλὰ κι οἱ γέροι, καὶ γέ-
ροι: τοῦ Ζελᾶ π. χ.

'Εδω ίστια ίστια σκοντάρτει ὁ Ἀνδρέγενη σὸς δρά-
μα του «Gaudefrancis.»

Τὸ εὐχάριστο εἶναι ἡμῶς ποὺ ὑστερά ἀπὸ τὸ νε-
χρόσαπο πετιμισμό του, ὑστερὸς ἀπὸ τὴ μεγάλη του
κατασύρα μπροστὰ στὴ ζωὴ, ξύπνησε μέσα του τὸ
αἰσθημα ποὺ εἶταν τόσα καιρὸν ὑχμιένο σὲ κάπια
πολὺ βαθὺα γνωὶς τῆς ψυχῆς του καὶ ἤγγισανε και-
νούργιες χορδὲς στὴν ψυχή του βράζονται μιὰ ἐλό-
γλυκιὰ μελωδία καὶ ἐξημιλώνται τὴν ἀγάπην τοῦ Ἀν-
δρέγενη πρὸς τὴ ζωὴ

Ἄς ἐφηγήσουμε, νὰ μὴ πεθάνουν ποτὲς οἱ χορ-
δὲς ἀφτὲς γιὰ νὰ μὴ σταματήσει η γλυκιὰ μελω-
δία

Πόλη

ΝΙΚΟΣ ΚΑΣΤΡΙΝΟΣ

“ΨΑΛΤΗΡΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ,,

Σὲ δὺν ἀδερφὸν μου τὸ νεαρὸν
γιὰ ἔνα του ἕργο μαλλιάρι,
ποὺ δὲ τὰ τέρα ή κριτική
δὲν τὸ πρέσσεις η πακῆ!

Γιωργο, τὸ μαλλιάρο σου τὸ «ψιλτήρι»
μοῦ ἔραντεις ὡς εἶδος κοιμητήρι,
ποὺ ξύδεψες, τζόγια μου, τόσους κόπους,
νὰ θάψεις μέσα ζωντανοὺς ἀληρώπους,
ἀνάκατα κι ἀδαίρια — πέρο Μπάκο! —
τέτοιον τρανὸ μπακάλι τὸ Μαμάκο
μὲ κάπιο Φλαμαριόνη ὀστρονόμο
— δὲν ἔχεις μὰ τὸ ναί, πίστη καὶ νόμο! —
καὶ ἐκεῖνο τὸν ξακογστὸ Πάτερ-Χριστόφορο
μέσα στὸ πολεμάντο σου τάπλωθρο
μιακρὴ πλατή τὸν έστρωσες δράδι
μὲ κάπιονε μιαγιατρὸ Φωτιάδη
καὶ τὸ σημαντικὸ τὸν Τσιτσινάτουλο
μὲ ἔνα μαγκουφοφύδονε Ταγκάπουλο
καὶ τέλος, ποιητή μου ἀγκυλομήτη,
ζηλιάνωντας τὴ δύξιν τὸν Χαμίτη
ἔθιψες μέσα καὶ τάνδερφια σου ὥλι
δίχες κλίνε νὰ τοὺς τραγίστεις φόλαι
Μπράζ σου δὲν ήθελε χάρη μηδ' δ Παλαιμάς
μόνε τὸν ἔθιψες κι ἀφτὸν μαζὶ μὲ ἐμᾶς
καὶ σὲ παπάς διμοῦ καὶ γκαζοτενεκές
διαβάζεις πάνου ἀπ' τὰ κεφάλαια μας ἐφρές.
“Ομος πάλε, ποιὼς ξέρει, βρὲ Γιωργούλια;
μπορεῖ καὶ νὰ σ' τὰ λέω ἀφτὰ ἀπὸ ζούλια.

Μεροίτια (τῆς Τουρκιᾶς)

M. ΦΙΛΗΝΤΑΣ

Αὐτὲς τὶς ήμέρες πάλι σᾶς κάνανε καὶ φραδά-
ζατε, ἐξ αἰτίας ἐνδὲ φιλολογικοῦ μνημόσυνου ποὺ
ἐπόλυσεν τὶς καρδιὰ κι ὁ νοῦς μας ν' ἀφιερώσει στὸ
Ἐργο τοῦ Ἀγιοποίεντος δηγημιτογράφου μας: Ἡ πα-
παδιαμάντη. Ο Ηεὸς νὰ τὸν συχωρέσει.

Οἱ στενοκέφαλοι: σοφολογιώτατοι, οἱ δικαρολό-
γοι: ποὺ συφέρο τους εἶγαι νὰ εἰστε αἰώνια σκλάδοι:
τὴς ἀμάθειας καὶ ἀγρυπνιασύνης τους γιὰ νὰ
μπορεσούνε ποὺ εὔκολα νὰ περνήσετε γιὰ σαροὶ ἀναμεσό-
σας καὶ νὰ ἐμπορεύονται σὲ μικροί πακάληδες ὅπι
διαβάζετε βιβλίο γιὰ ἐφημερίδα, τὴν τριστὴ τὴς
ψυχῆς καὶ τοῦ νοῦ σας ἐγράψανε κατεβάτα ἀλά-
καιρα γεμάτα μὲ ἔνα σωρὸ νοήματα ποὺ δὲν πα-
λοκαταλάβατε γιατὶ κι ἐκεῖνοι ποὺ τὰ γράψανε
καταλαβαίνουνε λιγότερο τὸ τί γράψουνε “Ἄριτρα
χωρὶς ἀργῆ καὶ τέλος, λόγια κούρτια καὶ χιλιες
φροὲς εἰπωμένα. Τὸ μόνο ποὺ Ήλιξεκαλιχρίσατε εἶνα
βρισκές καὶ λέγια πρότευχα ποὺ βραΐγουνε ἀπὸ
στόμα ἀνθρώπων ποὺ δὲν ἔχουνε σύτε συνείδηση
τοῦ ἔκυτοῦ τους σύτε σύτε ἀνατροφή. Ἐκεινῶν συγε-
δησή τους οἱ δεκάρες καὶ νοῆς τους καὶ λογισμές
τους πώς νὰ μὴν ἀγοιώσετε τὴ γύμνια καὶ ζε-
ραΐα τὴς ψυχῆς καὶ τοῦ νοῦ τους ποὺ οἱ Εσωτι-
τους φαντάζουνται διπερπλεύσια μιὰ καὶ εἶναι: γε-
μάτα ἀπὸ αἰστηση, λόγια καὶ νοήματα τοῦ ἄγέρα.

Σᾶς εἰπωνε πώς είλαστε Μελλιαροὶ καὶ πώς
γυρέδουμε νὰ καταστέψουμε τὴ γλώσσα μας: ἀν-
πάστε καὶ παραβάλετε σύσα κάθε μέρα γράψουνε
μὲ τὰ αἰστήματα καὶ τὴ γλώσσα μας Ήλιξεις
Μελλιαροὶ εἶναι αὐτοὶ καὶ καταστρέψουνε καὶ τὰ
αἰστήματά μας καὶ τὴ γλώσσα μας.

Σφοι καὶ πολυτελεμένοι ἔτοι: έπως τοὺς φαίνε-
ται πώς εἶναι, ἀφνιούνται: κάθε γνώμῃ πατροπαξά-
δοτή μας καὶ πρώτα ἀπὸ ὅλα τὴ γλώσσα μας, τὴ
γλώσσα τῆς μητέρας, τῆς γυναικεῖ, τοῦ παιδιοῦ
μας, τὴ γλώσσα ποὺ λέμε τὰ λόγια τῆς ἀγάπης,
τῆς λύπης, τοῦ πόνου, τῆς ἀπελπισίας, τοῦ θυμοῦ,
τῆς δργῆς, τῆς κατάρας. Αὕτοι οἱ ίδιοι ἔτοι ἀδιάγ-
τροποι ὅπως εἶναι στὴν καθημερινὴ ζωὴ, σὲ ὅλες
τὶς ἀνάγκες τους ψυχικὲς γιὰ σωματικὲς μεταχει-
ρίζουνται τὴ γλώσσα ποὺ καταριεύονται καὶ νὰ εἰστε
βέβαιοι πώς καὶ τὴν ὑστερητὴ πνοή τους σ' αὐτή τὴ
γλώσσα μας ήτα παραδώσουνε.

Ἐμεῖς ποὺ σᾶς λένε πώς θέλουμε τὸ κακό σας
εἴμαστε ἀδέρφια σας, ποὺ δὲν μπορέσανε νὰ μάς
πλανέψουνε οἱ φευτοσσφίες τους, ποὺ ἀγαποῦμε κι

έχειμοις δια την μας έχουμε πατροπαράδοτο και πρώτων από δια τη γλώσσα μας πού μπορούμε και σας λέμε την αισθήματά μας και σας δείχνουμε τὴν ἀγάπην μας. Συνείδησή μας ή γυμνή Ἀλήθεια, γεῦς μας και λογικός μας δια πνευματική για ψυχική χάρισμα και ἀνέχουμε λίγο για πολὺ νὰ τὸ πούμε και σὲ σας νὰ τὸ καταλάβετε και νὰ τὸ μοιραστούμε. Ἐμεῖς φροντίζοντας γιὰ τὸ δικό μας τὸ καλὸ δὲν παρακλέπουμε τὸ καλὸ τὸ δικό σας και διηγείταις.

Σας εἶπανε πολλές φορές πώς εἴμαστε οἱ ἀφωρεσμένοι. Οχι, ἐμεῖς ἀφωρεσμένοι δὲν εἴμαστε μιὰ και δὲ θέλουμε κανενὸς κακοῦ. Ἀφωρεσμένοι εἶναι: δοι—δύος τὸ λέσι και τὸ Εὐαγγέλιο— Ήλεύουν τὸ κακὸ τοῦ ἀλλούνος, δοι σπέρνουν τὸ ζεύγον: και δικόνιες ἀνάμεσα σὲ ἀδέρφια, δοι πολεμᾶνε νὰ κάψουν τὸ φωμὶ και νὰ καταφρονέσσουνε τὴν Ζωὴ τῶν ἁμοίων τους και πρὸ πάντων τῶν ἀδερφῶν τους. Ἐμεῖς έλευσης σας ἀγαπούμε και ἀφτούς ποὺ θαρσοῦνε πώς εἶναι: Σφοὶ και φρούρια μὴ κάσσουν τὴν φευτοσφία τους· πολλές φορές μάλιστα παρακλοῦμε ἀμποτες δ Παντοδύναμος Θεὸς νὰ τοὺς δώσῃς Καλὴ Φώτη.

Πόλη 1/2)1911.

ΝΙΚΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Α. Ζ. στὸ Ἀργυρόκαστον και κ. Κ. Ἀντρ. στὸ Liverpool. Λέξαμε τὶς συντερούμενὲς και εἰχαριστοῦμε. — κ. Φ. Απ. τὴν Ησλή. Λέξαμε τὴ συντερούμη. Τὰ βρέλα τοῦ τὸ στείλαντε. — κ. Ναφ. στὸ Φινλάνδη. Λέξαμε τὸ γράμμα σου κτλ. σ' εὐχαριστοῦμε. Δοι κι δυπορές ήταν στέλνουμε δοι φύλλα μας γράψεις.

ΞΑΝΑΤΥΠΩΘΗΚΑΝΕ

και πουλιοῦνται στὰ γραφεῖα μας ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ (και 1,20 γιὰ τὸ ἔξωτερον):

Ο ΕΜΠΙΠΡΟΣ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ τοῦ Σεξπήρου (μετάφρ. Ἀλέξ. Πάλλη).

ΦΥΛΛΑΔΕΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ Ἀργύρη Εξταλιώτη.

ΑΘΡΩΠΙΝΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ τῆς κ. Ἀλέξ. Παπαμέσκου.

Βγῆκε κι ὁ Β' τόριος τῆς ΡΩΜΑΙΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ τοῦ Μ. Φωλήντα και πουλεῖται στὰ γραφεῖα μας δρ. 3 — οἱ δυο τόμοι μαζὶ δρ. 5.

ΓΑΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΖΩΗ τοῦ Ἐλισσαίου Γιανίδη (εκδοση Β'δρ). 2.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπαναληφθείσης κανονικῶς τῆς ἐργασίας τῶν ἐνυποθήκων διανείων εἰδοποιεῦνται οἱ ὑπερβαλόντες αἰτήσεις περὶ χορηγήσεως διανείων ἐπὶ ὑποθήκην νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστικοῦ Τμήματος τῆς Τραπέζης πρὸς ὑπερβολὴν τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας η τακτοποίησιν τῶν ἀταξιῶν τῶν ἡδη ὑποβληθέντων.

Ἐν Ἀθήναις 5 Φεβρουαρίου 1911.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Λικαστικοῦ Τμήματος τῆς Εθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

“Εντοκοι καταθέσεις

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια

Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια γέων ἀντόκων κατατίθεσσιν ἐν δψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ, δηλούσειται, δια τὸ 15 Απριλίου 1909 η Ἐθνική Τράπεζα της Ἑλλάδος δέχεται παρά τε τῷ Κεντρικῷ Καπιτοτήματι και τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀποδοτέας ἐν δψει ἢ ἐν ὀρισμένῃ προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ.

1 1/2 τοῖς σε κατ' ἑτοῖς διὰ τὰς ἐν δψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10,000 πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ἀριθμούντος εἰς 1 τοῖς σε κατ' ἑτοῖς μέχρι 50,000 δραχμῶν πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1)2 τοῖς σε καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ και εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν παραθίσονται τῷ κατατίθεται διογκωτοῖς και διδούλωροι ἐπιταγῆιν.

2 ταῖς σε κατ' ἑτοῖς διὰ τὰς καταθέσεις ἀποδοτέας μετά δὲ μήνας τουλάχιστον.

3 1)2 τοῖς σε κατ' ἑτοῖς διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετά δὲ ἑτοῖς τουλάχιστον.

3 τοῖς σε κατ' ἑτοῖς διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετά δύο ἑτη τουλάχιστον.

3 1 2 τοῖς σε κατ' ἑτοῖς διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετά τέσσαρα ἑτη τουλάχιστον.

4 τοῖς σε κατ' ἑτοῖς διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετά πέντε ἑτη τουλάχιστον ὥς και διὰ τὰς πέρα τῶν πέντε ἑτῶν η τὰς διερκεῖς.

Καταθέσεις εἰς πρωτό

Δέχεται ἔτι ἐντόκοις καταθέσεις εἰς γραμμάτια. οἱ οι εἰς φράγμα και λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν δψει, ἐν δψει προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς ἐπὶ τόκῳ.

1 1/2 τοῖς σε κατ' ἑτοῖς διὰ καταθέσεις οἱ μηνὸν τουλάχιστον	1 Ετοίς	ο
2 0)0 > * * > *	2 Ετοίς	>
2 1)2 > * * > *	3 Ετοίς	>
3 0)0 > * * > *	4 Ετοίς	>
4 0)0 > * * > *	5 Ετοίς	>

Αἱ δραχμαὶ τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἀκτιδονται κατ' ἐκλεγμήν τοῦ κατατίθετον ὄντας τικατατησιαὶ η ἀνάνυντος.

Τὸ κεφάλαιον και οἱ τόκοι δραχμῶν πληρώνονται παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καπιτοτήματι και τῷ αἰτήσει τοῦ καταθέτοντος ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι. Τραπέζης εἰς τὸ κτήτο νόμισμα.